

Study Points for the October Buddhist Learning Review

จุดสำคัญที่ควรจะต้องศึกษาเพื่อการสอบทบทวน

(ข้อสอบจะออกอยู่ในแนวต่อไปนี้)

ชีวประวัติของพระนชิเร็น ไดโชนิน

ตอนที่ 1 การเกิด การบวช และการศึกษา

ท่านนชิเร็น เกิดวันที่ 16 เดือน 2 ปีค.ศ.1222 ในหมู่บ้านชาวประมง ในจ.อาวะ ในประเทศญี่ปุ่น.....

เกี่ยวกับการเกิดของท่าน ท่านได้เขียนไว้ว่า “นชิเร็น.....ในชาตินี้เกิดมาจน และต่ำต้อยในระดับครอบครัวชั้นฉันทาล” (“จดหมายจากเกาะซาโคะ” ธรรมนิพนธ์ของพระนชิเร็น หน้า 303) ในข้อความนี้ และข้อความอื่นๆ ท่านได้ชี้ให้เห็นถึงว่า ท่านไม่ได้เกิดมามีฐานะสูงส่ง หรือมีอภิสิทธิ์ใดๆ แต่ท่านเกิดมาในกลุ่มสามัญชนธรรมดาที่ทำการประมงเพื่อเลี้ยงชีพ.....

ในธรรมนิพนธ์ของท่าน บอกเราถึงช่วงวัยเยาว์ว่าท่านแสวงหาปัญญา และความสามารถเพื่อที่จะนำปวงชน และสังคมให้รอดพ้นจากความทุกข์ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของพุทธศาสนาที่ตั้งไว้ ดังนั้น เมื่ออายุได้ 16 ปี ท่านจึงตัดสินใจบวชละทิ้งชีวิตแบบฆราวาส และอุทิศชีวิตทั้งหมดเพื่อการศึกษาพุทธศาสนา

ในเวลาเที่ยงวันของวันที่ 28 เดือน 4 ปีค.ศ.1253 ในโบสถ์วัดไซโซจิ ชื่อ จิบุตสึโด ท่านไดโชนินประกาศโต้แย้งหักล้างสำนักสุชาวดี และสำนักอื่นๆ ท่านสวดนมัสการโฮเร็งเงเกียว ด้วยเสียงอันดังกังวาน และป่าวประกาศการก่อตั้งคำสอนของท่าน นอกจากนี้แล้ว ในโอกาสเดียวกันนี้ ท่านได้เปลี่ยนชื่อจากเร็นโซ มาเป็น นชิเร็น

ในบทความ “การก่อตั้งคำสอนที่ถูกต้อง” แรกเริ่มท่านไดโชนินได้ชี้ให้เห็นถึงสาเหตุของภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในประเทศอย่างต่อเนื่อง เกิดจากการที่ประชาชนหันหลังให้กับคำสอนที่ถูกต้อง และในขณะที่เดียวกันก็สนับสนุนคำสอน และบุคคลซึ่งสอนไม่ถูกต้อง ตัวอย่างขั้นพื้นฐานของคำสอนที่ไม่ถูกต้องก็คือ คำสอนของสำนักสุชาวดี ที่ก่อตั้งโดยโฮเน็น (นิกายสุชาวดียึดถือหลักการปฏิบัติของนิกายเน็มบุตสึ โดยการสวดชื่อของพระอมิตาพุทธ เพื่อที่จะได้กลับชาติมาเกิดโดยอาศัยคุณธรรมความดี ความบริสุทธิ์ของเมตตาของพระพุทธรอมิตาในสุชาวดีสวรรค์)

ท่านไดโชนินยังยืนยันอีกว่า ถ้าประชาชนในประเทศญี่ปุ่นจะถอนตัวจากการสนับสนุนใน “คำสอน

อันชั่วร้าย” ของนิกายสุขาวดี และยึดถือศรัทธาในคำสอนที่ถูกต้องแล้วจะก่อให้เกิดสันติสุข
และความปลอดภัยของแผ่นดินอย่างแน่นอน

ตามในความในบท “ความอดสาหะ” ซึ่งเป็นบทที่ 13 ของสังฆกรรมปุณทริกสูตร ธรรมาจารย์
เมียวล่อ แห่งนิกายเทียนไท่ในประเทศจีนได้อธิบายว่า ศัตรูประเภทที่ 3.....
ไชยศฐาบรรดาศักดิ์ทางศาสนา และความสนิทชิดชอบกับผู้มีอำนาจในบ้านเมืองคบคิดกันเพื่อข่มเหง
กลั่นแกล้งผู้เผยแผ่คำสอนที่แท้จริงของพุทธศาสนา

การบีฑาที่ทตลีโนซุชิ เหตุการณ์นี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในภาวะแห่งคำสอนชั่วชีวิตของพระนิชิเร็น
ความหมายของเหตุการณ์ดังกล่าว สรุปออกมาได้ดังนี้คือ เนื่องด้วยการบีฑาที่ทตลีโนซุชิ พระนิชิเร็น
จึงได้สลัดสภาพตัวตนชั่วคราวออกไป .....และท่านได้อิโชนินอยู่ในสภาพของสามัญชนที่แสดง
สภาพตัวตนที่แท้จริงแห่งพระพุทธที่มีอิสระเสรีโดยสมบูรณ์ออกมาจากภายในชีวิต ปราภฏการณ์นี้
เรียกว่า “การสลัดสภาพชั่วคราวออกไป และเปิดเผยสภาพที่แท้จริงออกมา”

ท่านได้อิโชนินเดินทางมาถึงบ้านของฮาจิริเมื่อวันที่ 17 เดือน 5 ปีค.ศ.1274 และในวันที่ 17 เดือน 6
ท่านก็ได้ย้ายไปอยู่ในสถานพำนักธรรมคาโดคเคียวบนเขามิโนบุ ท่านไม่ได้เลิกจากภารกิจแห่งชีวิต
ของท่าน หรือเก็บตัวอยู่ตามลำพัง แต่ท่านได้เขียนธรรมนิพนธ์สำคัญหลายฉบับ.....
.....ท่านได้ทุ่มเทกำลังเพื่ออบรมฝึกฝนลูกศิษย์ที่มีความสามารถ
หลายคนเพื่อที่จะได้เป็นผู้สืบทอดการเผยแผ่คำสอนต่อไปในอนาคต

พระนิคโคเป็นผู้ที่มีความสามารถเหนือกว่าพระสงฆ์อาวุโสรูปอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด ทั้งทางด้าน
ศรัทธา การปฏิบัติ และการศึกษา.....นอกจากนั้น
แล้ว พระนิคโคยังเหนือกว่าพระสงฆ์รูปอื่นๆ อย่างล้นพูนในด้านการเผยแผ่ธรรม และอบรมฝึกฝน
ลูกศิษย์ที่มีความสามารถให้รู้จักรับผิดชอบต่อกันไปในอนาคต

เรื่องจดหมายตอบเคียวโอ

ให้อ่านประวัติธรรมนิพนธ์ของเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือย่อหน้าสุดท้าย

หัวใจของพญาราชสีห์เปรียบเสมือนชีวิตจิตใจของอาจารย์ กับลูกศิษย์

พญาราชสีห์จะเดินอย่างไรข้างหน้าสามกัว.....อาตมาก็เปรียบเสมือนพญาราชสีห์ นี่ก็คือความหมายตามที่พระสูตรได้บอกไว้ว่า “พลัง(ของพระพุทธ) ซึ่งมีกำลังแรงค้ำพญาราชสีห์” .....จากข้อความตอนนี้เป็นการที่พระนิชิเร็นสอนให้เราปล่อยพลังเท่าที่มีอยู่มากที่สุดของเราออกมาให้หมด.....

พระนิชิเร็น ได้แสดงตัวอย่างวิธีการสวดมนต์อธิษฐานเพื่อที่จะสามารถผ่านพ้นอุปสรรคที่เลวร้ายไปได้.....มันเป็นกุญแจสำคัญเพื่อชัยชนะทั้งในด้านศรัทธา และชัยชนะในชีวิต

พลังของโงะฮนซัน และพลังของการอธิษฐาน

จงเชื่อในมณฑล(โงะฮนซัน) นี้ จันทมคหัวใจของท่าน.....แล้วโรคภัยไข้เจ็บอันใดจะมา เป็นอุปสรรคได้?

พระนิชิเร็นมีความมั่นใจในพลังของโงะฮนซัน จงเชื่อ “จันทมคหัวใจของท่าน” หมายความว่า เราต้องเอาชนะความสงสัยในโงะฮนซัน..... ความหวังอันไม่มีขอบเขตจำกัดมาจากความเชื่อในโงะฮนซัน “จันทมคหัวใจของท่าน”

ท่านไดโชนินได้สอนว่า ด้วยความศรัทธากล้าหาญเชื่อมั่นในโงะฮนซันแล้ว จะไม่มีสิ่งใดเลยที่สามารถทำลายความสุขของเราได้.....ไม่ว่าเราจะตกอยู่ในสภาพใดๆ ก็ตาม

การพัฒนาความศรัทธาซึ่งขึ้นอยู่กับตนเอง

ในจำนวนนารากษสทั้ง 10 คนนั้น พลังจากการพิทักษ์รักษาของนางกุนตีมีความเข้มแข็งมากที่สุด แต่ความศรัทธาของท่านเท่านั้นจะเป็นเครื่องตัดสินเรื่องเหล่านี้..... และแล้วบุคคลเช่นนั้นจะมีพลังกำลังที่แข็งแกร่งเหมือนคังอสูรที่ถือตะบองเหล็ก เป็นอาวุธ

.....ขอความประโยชน์นี้เป็นการที่พระนิชิเร็นสอนเราถึงความสำคัญในการพัฒนาความศรัทธาซึ่งขึ้นอยู่กับตนเอง โดยวิธีต่อสู้กับนิสัยความเคยชินในการพึ่งพาอาศัยพลังต่างๆ ที่อยู่ภายนอกตัวเรา และด้วยวิธีแสวงหาแหล่งกำเนิดของพลังกำลังที่มีอยู่ภายในชีวิตเรา

ชีวิตแห่งกาลนิรันดร์ของพระพุทธองค์หนึ่งที่มีอยู่ในตัวเรา

อาตมานิชิเร็น ได้จารึกชีวิตของอาตมาลงไว้ในน้ำหมึกซุมิ ฉะนั้น จงเชื่อถือในโงะสนชอนอย่างหมดหัวใจ.....

.....และในเมื่อโงะสนชอนคือตัวตนของธรรมหัตถ์จรรยาวัณเมียวโฮเร็งเงเคียว ดังนั้น โงะสนชอนก็คือสิ่งสักการะบูชาในรูปธรรมะ แต่สิ่งสักการะบูชาทั้งสองรูปนี้แยกจากกันไม่ได้.....

เมื่อเรามีความศรัทธาในโงะสนชอน และเพียรพยายามปฏิบัติธรรม เราจะสามารถนำเอาชีวิตพุทธจากภายในตัวเราออกมาได้เช่นเดียวกับที่พระนิชิเร็นได้ทำลงไป

การทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้กลับเป็นไปได้

เคราะห์ร้ายของเคียวโอะจะเปลี่ยนเป็นเคราะห์ดี..... “เราจะได้พบกับความสันติสุข และความมั่นคงปลอดภัยในชาตินี้ และจะมีสภาพชีวิตที่ดีในชาติหน้า”.....

ขอความดังกล่าวนี้เป็นการที่พระนิชิเร็นสอนเราให้รู้ถึงพลังของการอธิษฐานที่สามารถทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้ให้กลับเป็นไปได้..... ไม่ใช่ว่าเกิดจากสภาวะต่างๆ ที่อยู่ภายนอก

ธรรมนิพนธ์เรื่อง “สุทัตตเศรษฐี”

ให้อ่านประวัติธรรมนิพนธ์ของเรื่องนี้ด้วย

การเอาใจใส่ดูแลผู้อื่น และการแบ่งปันเพื่อแผ่ให้แก่ผู้อื่น

วิธีการที่จะเป็นพระพุทธได้โดยง่ายนั้น ใ้ช้ว่าจะต้องทำอะไรเป็นพิเศษ การที่จะบรรลุเป็นพระพุทธรูปนั้นก็เหมือนกับการให้นำดื่มแก่ผู้กระหายน้ำในยามแล้ง..... หรือเหมือนการให้บางสิ่งบางอย่างเพื่อเป็นทานแก่ผู้อื่น ถึงแม่ว่าจะต้องเอาชีวิตตนเองเข้าไปเสี่ยง

ขอความตอนนี้เป็นการทำงานที่สอนว่า การพัฒนาความเมตตากรุณาให้เขาไปมีส่วนร่วมชีวิตของกลุ่มอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ การร่วมทุกข์กับเขา คือหนทางในการเปิดชีวิตพุทธภายในของเราให้ออกมาได้.....สิ่งสำคัญที่จะต้องปฏิบัติเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากการปฏิบัติขั้นพื้นฐานนี้แล้วก็คือการเพียรพยายามด้วยจิตสำนึกในการพัฒนาความเมตตากรุณาของตน

การสอนศิลปวิชาแห่งความสุข

การสอนบางสิ่งบางอย่างให้แก่ผู้อื่น ก็เหมือนกับการหยอดน้ำมันหล่อลื่นล้อเกวียนเพื่อให้น้ำมันหมุน.....ให้น้ำมันแล่นไปข้างหน้าได้อย่างง่ายดาย

การสอนพุทธศาสนาให้แก่ผู้อื่นก็คือ การสอนวิธีการสร้างความสุขที่คงอยู่ตลอดไป.....ดังตัวอย่างเช่น การหยอดน้ำมันหล่อลื่นล้อเกวียน หรือช่วยเงินเรือให้หลงลอยแล่นไปบนผืนน้ำได้อีก ทุกๆ คนจะต้องสร้างความสุขของตนเองด้วยการศรัทธา ปฏิบัติ และการศึกษา ไม่มีใครจะยกเอาความสุขของคุณมาประเคนให้คุณได้

การให้ความจริงใจ

ท่านวิตกกังวลใจไปว่า ผู้อุทิศชีวิตเพื่อสัทธรรมปุณฑริกสูตรคงจะตกระกำลำบากอยู่ในหิมะ.....ท่านจึงได้ส่งสตาลค์มาให้อาตมาหนึ่งพันเหรียญ ถึงแม้ว่าตัวท่านเองจะตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบากเช่นนี้....มันเป็นการกระทำที่น่าสรรเสริญ และประเสริฐยิ่งนัก

การบริจาคทานมี 3 ประเภทคือ “การให้ทรัพย์สินต่างๆ” “การให้พระธรรม” และ “การให้ความกล้าหาญ”

การให้ทรัพย์สินต่างๆ คือการจัดหาวัตถุปัจจัยที่จำเป็น เพื่อให้แก่คณะสงฆ์ หรือผู้ที่ทำหน้าที่สำคัญเพื่อปกป้องรักษาหลักคำสอนอันเป็นคุณธรรมของพุทธศาสนา.....

.....ท่านโทขิมิตจีคือตัวอย่างที่ดีสำหรับเรื่องการให้ด้วยความจริงใจทั้ง 3 ประเภท

สิ่งสักการบูชาเพื่อการเห็นแจ้งจิต

ให้อ่านประวัติของธรรมนิพนธ์ฉบับนี้ทั้งหมดด้วย

1) สิบโลก คุณอยู่ในโลกไหน?

ตามความเชื่อถือที่สืบทอดกันมาเกี่ยวกับเรื่องสิบโลก ตั้งแต่ตอนแรกก็เชื่อกันว่าเป็นสถานที่ซึ่งอยู่ไปคนละแห่ง และสรรพสัตว์ทั้งหลายจะไปเกิดอยู่ในที่ใดก็ขึ้นอยู่กับกรรมที่ได้ทำไว้.....

.....

แต่สำหรับพุทธศาสนาของพระนิชิเร็นนั้น 10 โลกก็คือ ประเภทต่างๆ ของ “สภาพชีวิต” ที่เราสามารถจะพบได้ในเวลาใดเวลาหนึ่ง.....

.....แต่ว่ามันอยู่ที่เราไม่สร้างสภาพชีวิตในโลกอันใดขึ้นมาในแต่ละขณะจิต และเมื่อใดก่อร่างสร้างความคิดสุขที่ไม่เสื่อมสลายขึ้นมาจากภายในชีวิตได้แล้ว สภาพแห่งความคิดสุขของโลกภายนอกก็จะเกิดตามมา

วิถีทาง 6 หรือ 6 โลกต่ำ

เกี่ยวกับสภาพหกโลกต่ำนั้น พระนิชิเร็น ได้เขียนไว้ว่า ความกริ้วโกรธคือสภาพแห่งโลกนรก ความโลภคือโลกเปรต.....

สภาพชีวิตหกโลกแรก เริ่มจากนรกไปถึงสวรรค์ (หรือโลกเทวะ) นั้น เรียกกันว่าเป็น “วิถีทาง 6”

สำหรับ 4 โลกสูงซึ่งอยู่เหนือจากโลกเทวะก็คือ.....

.....สิ่งธรรมดาของผู้ซึ่งติดอยู่ในบ่วงของวิถีทางหกนี้ (หกโลกแรก) ก็คือว่า สภาพชีวิตของพวกเขาขึ้นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมภายนอก.....

“ถ้าท่านแสวงหาการบรรลุพุทธภาวะนอกตัวเองแล้ว ไม่ว่าจะท่านจะปฏิบัติธรรมทั้งหลายถึงหนึ่งหมื่นวิธี และประกอบกรรมดีถึงหนึ่งหมื่นอย่าง ก็จะไม่มีการบรรลุผลสำเร็จได้เลย”

สี่โลกอริยะ

ผู้ซึ่งถูกกักขังติดอยู่ในวิถีทางหก ส่วนมากจะถูกควบคุมโดยสภาพแวดล้อมของเขา และถูกชักจูงไปโดยง่ายจากสภาพการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้น ในขั้นแรกที่จะก้าวขึ้นไปให้สูง

กว่าระดับของวิถีทางหก ก็คือการแสวงหาหนทางที่จะเสริมสร้างสภาพชีวิตให้เข้มแข็งขึ้นเพื่อจะได้
ไม่ถูกชักจูงให้อ่อนไหวไปกับสภาพการณ์ภายนอก

โลกที่สูงสุดก็คือ โลกพุทธ โลกแห่งพุทธคือ สภาพชีวิตอันสูงสุดที่ปรากฏออกมาให้รู้เห็นได้.....
.....อันเป็นสิ่งที่ตนเองได้เข้าถึงแล้วแสดงออกมาเป็นความเมต-
ตากรุณา และปัญญาที่ไม่มีขอบเขตจำกัด และเพียรพยายามต่อไปเรื่อยๆ เพื่อให้ปวงชนทุกคนได้เข้าถึง
การบรรลุพุทธภาวะในขั้นเดียวกัน

2) ความมีอยู่ร่วมกันของสิบโลก ความสุขจะเกิดขึ้นได้เสมอไม่ว่าจะตกอยู่ในสภาพการณ์ใดๆ
หลักคำสอนเรื่องการมีอยู่ร่วมกันของสิบโลกอธิบายว่า ภายในสภาพแต่ละโลกของสิบโลก จากนรก
ไปจนถึงพุทธมิตต์ยกภาพแห่งเก้าโลกอื่นรวมอยู่ด้วย.....และสภาพชีวิตแห่ง
พุทธจะโอบรอบล้อมสภาพแห่งเก้าโลกของสามัญชน และหลักคำสอนเรื่องการมีอยู่ร่วมกันของสิบโลก
อธิบายให้รู้ถึงวิธีซึ่งทุกคนสามารถจะเปิดชีวิตพุทธะที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในให้ออกมาได้

3) การยึดมั่นใน โงะฮนชนก็เท่ากับการเห็นแจ้งในจิตใจของตนเอง
พระนิชิเร็นได้เขียนไว้ในตอนหนึ่งของธรรมนิพนธ์เรื่อง “สิ่งสักการบูชาเพื่อการเห็นแจ้งจิต” ว่า
“การเพ่งมองคูจิตใจหมายถึงการมองคูจิตใจของตนเอง และค้นพบสภาพสิบโลกที่มีอยู่ในจิตใจ (ธรรม-
นิพนธ์ หน้า 356) สรรูปก็คือการเพ่งมองคูจิตใจก็คือการสำนึกได้ถึงสภาพชีวิตของทุกๆ โลก โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งคือสภาพแห่งโลกพุทธซึ่งมีอยู่ในชีวิตเรา ไม่ว่าเรากำลังตกอยู่ในสภาพไหน